

130321 - Kuraklığın sebebi; günahlar mıdır, yoksa hava şartları mıdır?

Soru

Arkadaşımdan birisi bana:

-Yağmur yağmamasının sebebi; hava durumu ve bölgenin bulunduğu iklim şartlarıdır, bunun günahlarla hiçbir ilgisi yoktur! dedi. Ben de kendisine:

- Allah Teâlâ'nın Nuh -aleyhisselâm-'ın lisanıyla şöyle buyurduğunu söyledim:

“(Nuh: Kavmime) dedim ki: Rabbinizden mağfiret (günahlarınızın bağışlanmasını) dileyin (ve küfrünüzden tevbe ederek O'na dönün). Muhakkak ki O, (günahlarından tevbe eden) çokça bağışlayandır (Ğaffar'dır).(Eğer günahlarınızdan tevbe eder ve O'na dönerseniz) O size, gökten bol (sağanak) yağmur gönderir, sizi mallar ve evlatlarla destekler (bol bol mal ve evlat verir), sizin için (meyvesi ve güzelliğiyle müreffeh olacağınız) bahçeler ve (onunla ekinlerinizi ve hayvanlarınızı sulayacağınız) ırmaklar yaratır.” (Nuh Sûresi: 10-12)

Fakat bu arkadaşım, şer'î delille iknâ olmadı ve şu aklî delille bana cevap verdi:

“Mekke ve Medine, kuraklıkla mücâdele etmekte, oysa Ebhâ ile Şam diyarında yağmur kesilmemektedir. Şam diyarı halkının, Mekke ve Medine halkından daha az günahkâr olduklarını zannetmiyorum. Nuh -aleyhisselâm-'ın kıssasına gelince, belki onun başka bir yorumu (te'vili) vardır.” Bu arkadaşıma aklî bir delille nasıl cevap verebilirim?

Bu arkadaşım, (bu inancından dolayı) tehlikeli bir durumda mıdır?

Detaylı cevap

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

Arkadaşınıza zikrettiğiniz gibi, yağmurun yağmamasının sebebi; kulların işlediği günah ve kötülüklerdir. Zirâ hiçbir belâ, günah olmadan bir topluluğa inmemiştir, tevbe olmadan da o topluluktan kaldırılmamıştır. İşte bu, Allah Teâlâ'nın Kur'an-ı Kerim'de pek çok âyette belirlediği bir gerçektir.

Bu âyetlerden bazıları şunlardır:

1. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿ [سورة الروم]

[الآية: 41]

“İnsanların kendi elleriyle işledikleri (günahlar) yüzünden karada ve denizde (kuraklık ve hastalıklar yaygınlaştığı için) düzen bozuldu.Allah, (yaptıkları) bazı amellerine karşılık onları cezâlandırır.Umulur ki onlar tevbe ederek Allah’a dönerler.” (Rûm Sûresi: 41)

2. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَأَلِّ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً عَذْقًا ﴿ [سورة الجن الآية: 16]

“Şayet onlar (insan ve cin kâfirleri), (İslâm) yolunda dosdoğru yürüselerdi (ve ondan sapmasalardı), onlara bol bol yağmur indirir (ve dünyada onların rızıklarını bollastırırdık).” (Cin Sûresi: 16)

3. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا ﴿

[سورة الأعراف الآية: 96]

“O ülkelerin halkı, (elçilerin getirdiklerine kalpleri) îmân etmiş (peygamberlerini tasdik edip onlara uymuş) olsalar ve (ibâdetleri yaparak ve haramları terk ederek) gereği gibi sakınsalardı, elbette onların üzerine gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık (onlar için gökten yağmur yağdırır ve yerden bitkiler yeşertirdik). Fakat onlar, (elçilerini/peygamberlerini) yalanladılar. Biz de yaptıklarından (küfür ve günahlarından) dolayı onları helâk edici bir azapla cezâlandırdık.” (A'râf Sûresi: 96)

Sünnetten delilerine gelince, bunlardan bazıları şunlardır:

1. Abdullah b. Ömer'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

[رواه ابن ماجه، وحسنه الألباني في صحيح ابن ماجه] [1]

“Ey Muhâcirler topluluğu! Beş şey vardır ki, onlarla imtihan olduğunuzda (o toplumdahiçbir hayır kalmamış demektir.) Siz hayatta iken onların ortaya çıkmasından Allah’a sığınırım. (Bu beş şey şunlardır:)

1. Zina: Bir toplumda zina ortaya çıkar ve açıktan işlenecek bir hale gelirse, o toplumda mutlaka vebâ ve onlardan önce gelmiş-geçmiş hiçbir millette görülmeven hastalıklar yayılır.

2. Ölçü ve tartıda hile: Bir toplum, ölçü ve tartıyı eksik yaparsa, o toplum mutlaka kıtlık, geçim sıkıntısı ve sultanın (yöneticinin) zulmüne uğrar.

3. Zekat vermemek: Bir toplum, mallarının zekâtını vermezse, mutlaka gökten yağmur kesilir. Şayet hayvanlar da olmasaydı, tek damla yağmur bile yağmazdı.

4. Ahdin bozulması: Bir toplum, Allah ve Rasûlünün ahdini bozarsa, (düşmanla yaptığı anlaşmayı ihlal ederse) Allah Teâlâ, kendilerinden olmayan bir düşmanı o topluma musallat eder ve ellerindeki (servet)lerin bir kısmını onlardan alırlar.

5. Allah’ın kitabı Kur’an ile hükmetmeyi terketmek: Bir toplumun liderleri (yöneticileri), Allah’ın kitabı Kur’an ile hükmetmeyi terk edip Allah’ın indirdiği hükümlerden işlerine gelenleri seçerlerse, Allah Teâlâ onları kendi aralarında savaştırır (onları birbirine düşürür).” (İbn-i Mâce; hadis no: 4155. Elbânî, “Sahih-i İbn-i Mâce”de ‘hadis, hasendir’ demiştir.)

Bu konuda ilk müslümanların (selef-i sâlihın) sözlerinden bazılarının sözleri:

Ebu Hureyre -Allah ondan râzı olsun- bu konuda şöyle demiştir:

“Toy kuşu, zâlimin zulmünden dolayı yuvasında mutlaka ölür.”

Mücâhid -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Kıtlık ve kuraklık şiddetlendiği ve yağmur yağmadığı zaman hayvanlar, Âdem oğlunun günahkârlarına lânet ederler ve şöyle derler:

- Bu, Âdem oğlunun günahı sebebiyledir.”

İkrime -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

“Yeryüzünün hayvanları ve böcekleri, hatta kınkanatlılar ve akrepler şöyle derler:

– Âdem oğlunun günahları sebebiyle yağmurdan mahrum edildik.” (İbn-i Kayyim; “el-Cevabu’l-Kâfi”; s: 38)

Günümüz âlimlerinden bazılarının sözleri:

Değerli âlim Muhammed b. İbrahim -Allah ona rahmet etsin- müslümanlara, yağmurun gecikmesini hatırlattıktan sonra bunun sebebini şöyle açıklamıştır:

“Sizler, durumu, yani yağmur yağmasının gecikmesini, kuraklığı ve yağmurun zamanında yağmamasını gözlerinizle görmektesiniz. Şüphe yok ki bunun sebebi; Allah Teâlâ’ya isyandır, farzları terk etmek ve haramları işlemek sûretiyle O’nun emrine karşı gelmektir.

Hiç şüphe yok ki dünyada hiçbir kötülük, bozgunculuk, dînî ve dünyevî bakımdan hiçbir noksanlık yoktur ki, bunun sebebi; günahlar ve Allah Teâlâ’nın emir ve yasaklarına aykırı davranmak olmasın.

Yine dünyada hiçbir iyilik, dînî ve dünyevî nimet yoktur ki, bunun sebebi; Allah Teâlâ’ya itaat ve O’nun dîninin gereklerini yerine getirmek olmasın.

Bu sebeple ey Allah’ın kulları! Mutlaka tevbe edin ki felaha ve kurtuluşa eresiniz, haliniz düzelsin ve ıslah olsun. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَابِرُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ ﴿ [سورة هود الآية: 52]

“Ey kavmim! Haydi Rabbinizden mağfiret dileyin, sonra (günahlarınızdan tevbe edip) O’na dönün ki gökten size bol bol (sağanak) yağmur göndersin (böylelikle hayırlarınız çoğalsın) ve (nesillerinizin çoğalması ve nimetlerin birbiri ardınca size gelmesiyle) gücünüze güç katsın. Ne olur, (sizi çağırdığım şeyden) yüz çevirip suçlu duruma düşmeyin!” (Hûd Sûresi: 52)

Allah Teâlâ'nın üzerinizdeki haklarını ödeyerek onlardan kurtulun ve birbirinizin üzerindeki bütün hakları çıkarıp sahibine verin. Uyanık bir kalple, günahları itiraf ederek ve ihmal ve kusurları kabul ederek Allah Teâlâ'ya bol bol istiğfarda bulunun ve Âlemlerin rabbine zelil olarak yalvarıp yakarmaya devam edin ki, O da gökten size bol bol yağmur yağdırsın.”

(“Fetâvâ İbn-i İbrahim”; c: 3, s: 128-131)

İkincisi:

Bütün ümmetlerden akıl sahipleri, işledikleri günahların, hayatları ve rızık sebepleri üzerinde bizzat etkisinin olduğunda ittifak etmişlerdir.

Buna delâlet eden şeylerden birisi de şudur:

Bu akıl sahipleri, cezâsının hemen başlarına geleceğini bildikleri için zulmekten (haksızlık yapmaktan) uzak durmayı tavsiye etmektedirler. Hatta İslâm'dan önceki araplar, haksızlık, vefâsızlık, ihânet ve ve zulüm gibi bazı günahların âkibetinden sakınırlardı.

Akıl, iyilik sahibinin iyilikle karşılık göreceğine, kötülük sahibinin de azap görmek ve mahrum kalmakla cezâlandırılacağına delâlet eder.

Bunun örneği:

Sen, okuldaki öğretmenin, çalışkan öğrencileri ödül vererek ve onlara övgüde bulunarak mükafatlandığını görürsün. Bunun aksi ise, ihmalkâr davranan öğrenciler için sözkonusudur.

Aynı şekilde işveren kimse, işinde ciddiyetle çalışan işçiyi teşvik ettiğini ve onun ücretini arttırdığını görürsün. Bunun aksi ise, işinde ihmalkâr ve kusurlu davranan işçi için sözkonusudur.

En güzel misaller Allah Teâlâ'ya âittir. Allah Subhânehu ve Teâla, kuraklık, yağmurun gecikmesi ve rızık daralması gibi belâ ve musibetlerle kullarının kendisine dönmeleri ve tevbe etmeleri için onları uyarıyor ki kulları kendisine dönüp içinde buldukları günahları

terk etsinler. Eğer böyle bir durumda gökten yağmur yağarsa, bilinmelidir ki bu, -daha önce zikredilen hadiste olduğu gibi- yeryüzündeki hayvanlar sebebiyledir.

İmam Kurtubî -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah Teâlâ’dan yağmur yağdırmasını istemiştir. Nitekim O, mütevâzi bir şekilde, zelil bir halde, huşu içinde yalvarıp yakaran bir kimse gibi, namazgaha çıkıp gitmiştir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- örnek olarak sana yeter. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- böyle yapmışsa, inatçılıktan ve kullarının Rabbi Allah Teâlâ’ya isyandan başka bir şeyi olmayan ve tevbe etmeyen bizim halimiz nasıl olur? Bize nasıl yağmur yağdırılsın? Fakat İbn-i Ömer’in -Allah ondan ve babasından râzı olsun- hadisinde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“Bir toplum, mallarının zekâtını vermezse, mutlaka gökten yağmur kesilir. Şayet hayvanlar da olmasaydı, tek damla yağmur bile yağmazdı.” (“Kurtubî Tefsir”; c: 1, s: 418)

Şüphe yok ki müreffeh hayat ve bol yağmur, bazı insanlar ve ümmetler için belâ ve istidrac olabilir. Nitekim batı ülkelerinde bu açıkça görülmektedir. Bu, onların nimetler konusunda varabilecekleri son noktadır ve bu güzellikler, dünya hayatında onlara erken verilmiş olabilir. Fakat bu nimetler, onların âhiretteki azaplarının artmasına sebep olacaktır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ. [سورة آل عمران الآية: 180]

“Allah’ın kendilerine lütfu ile bol bol verdiği nimetlerde cimrilik edip harcamayanlar, sakın bu hali (cimriliği) kendileri için hayırlı sanmasınlar. Aksine bu, onlar hakkında şerdir. Cimrilik edip vermedikleri malları kıyâmet günü boyunlarına dolanacaktır. Kaldı ki göklerin ve yerin mirası (mülkü), Allah’ındır. Allah ne yaparsanız hepsinden hakkıyla haberdardır.” (Âl-i İmrân Sûresi: 180)

Ayrıca bu, Ukbe b. Âmir'in -Allah ondan râzı olsun-, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivâyet ettiği şu hadiste açıkça beyan edilmiştir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ مَا يُحِبُّ وَهُوَ مُقِيمٌ عَلَى مَعَاصِيهِ، فَإِنَّمَا ذَلِكَ لَهُ مِنْهُ اسْتِدْرَاجٌ، ثُمَّ نَرَعَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ فَقَطِّعْ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (سورة الأنعام الآية: 44-45) [رواه الطبراني في الكبير، وصحه الألباني في السلسلة الصحيحة]

“Allah Teâlâ'nın, günahlar işlemesine rağmen kuluna istediği şeyleri verdiğini gördüğün zaman bil ki ona verilen şey, onun günahlarını arttırmaktan (günahında ilerlemesi için Allah tarafından ona verilen oyalamadan/süre tanımadan) başka bir şey değildir.

Sonra şu âyeti okudu:

“Onlar, kendilerine verilen öğütleri terk edip unutulunca üzerlerine her şeyin, her zevk ve nimetin kapılarını açtık.Nihayet kendilerine verilen şeyler (bu genişlik ve serbestlikle) tam sevindikleri sırada, onları ansızın kiskıvrak yakaladık ve bir anda bütün ümitlerini kaybediverdiler! Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun ki böylece, zulmedip duran o gürûhun arkası kesildi.” (En'âm Sûresi: 44-45)” (Taberânî; “el-Mu'cemu'l-Kebîr”; c: 17, s: 330. Elbânî; “Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha”; hadis no: 413'te “hadis sahihtir”, demiştir.)

Yukarıda zikredilen şeylerden şu sonuca varabiliriz:

Bir topluluğun veya ülkenin yağmurdan mahrum edilmesi, maddî sebepleri ne olursa olsun, ancak Allah Teâlâ'nın emriyle olur. Çünkü bu sebepleri takdir eden Allah Teâlâ'dır.

Allah Teâlâ bir ülke veya tevbe etmeyen günahkâr bir topluluk veya müslüman olmayan kâfirlere yağmur yağmasını ve o ülkeye rızık verilmesini takdir etmişse, bunun bir çok hikmetleri ve sebepleri vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

-Kıyâmet günü onların azabını arttırmak için hayır ve bereketler vererek onlara süre tanır.

- Onlar için değil de hayvanlar için hayır ve bereketler verir. Bu olursa (Allah Teâlâ onlara hayır ve bereketler verirse), bu takdirde hayvanlar onlardan daha hayırlı olurlar.

el-Menâvî -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

“Yani: Allah Teâlâ , hak edene zekatlarını vermemeleri sebebiyle onlara ceza olsun diye yağmur yağdırmamıştır. Onların yağmurdan faydalanmaları, hayvanlar vesilesiyle olmuştur.Dolayısıyla hayvanlar, bu durumda onlardan daha hayırlıdırlar. İşte bu, zekat vermeyi terk eden için büyük bir tehdittir ki ne büyük tehdit!” (“Feydu’l-Kadîr”; c: 5, s: 378-379)

Bu zikrettiğimiz şeylerin, arkadaşınız ve bunu okuyan herkes için faydalı olmasını ümit ederiz.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

الحاشية السفلية

الحاشية السفلية

أَفْجَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ! حَمْسٌ إِذَا ابْتُلِيْتُمْ بِهِنَّ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تُدْرِكُوهُنَّ

لَمْ تَظْهَرِ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ حَتَّى يُغْلَبُوا بِهَا إِلَّا فَشَا فِيهِمُ الطَّاعُونَ، وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَصَتْ فِي
↑ 1
أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضَوْا، وَلَمْ يَنْقُضُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمَبِيزَانَ إِلَّا أَخَذُوا بِالسِّنِينَ وَشِدَّةِ الْمَوْتَةِ وَجَوْرِ السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ،
وَلَمْ يَمْتَعُوا زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا مُنِعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ، وَلَوْلَا الْبَهَائِمُ لَمْ يُمَطَّرُوا، وَلَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَ اللَّهِ وَعَهْدَ
رَسُولِهِ إِلَّا سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ فَأَخَذُوا بَعْضَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ، وَمَا لَمْ تَحْكَمْ أَيْمَتُهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ
وَيَتَحَيَّرُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بِأَسْهُمِ بَيْنَهُمْ